

KORT & GODT

fra Ballerup OK

Nr. 3 • September 2016 • 46 . årgang

Det gamle Egetræ Djævelen i Hareskoven har haft en rigtig hård vinter.

Ballerup Orienteringsklub

Ballerup Orienteringsklubs (BOK) formål er at fremme interessen for og udviklingen af orienteringsidrætten. BOK, som blev startet i 1950, er medlem af Dansk Orienteringsforbund (DOF) under Danmarks Idrætsforbund (DIF). BOK råder over klubhuset Egedal.

BOK's hjemmeside findes på:

<http://ballerup-ok.dk/>

Kontingent 2016 for Ballerup OK

– Betales årligt.

Seniorer (21-64 år)	kr.	550,-
Ungdom (t.o.m. 20 år)	kr.	350,-
Studerende.....	kr.	350,-
65 år og derover	kr.	350,-
Dobbelt medlemskab, hvor løbs- afgift betales via anden klub	kr.	350,-
Familiedlemskab.....	kr.	1100,-

Ungdom:

Får en del startafgifter betalt og der ydes, i et vist omfang, tilskud til transport.
Se regler for Ungdomsmedlemskab.

Studerende:

Kan forud for deltagelse i et arrangement indgive ansøgning til bestyrelsen om tilskud.

Familiedlemskab:

Omfatter alle i en husstand med samme post adresse, men højst 2 personer i aldersgruppen 21 år og derover.

Nyttige adresser

Formand:

Lars Hanghøj Petersen
Tlf. : 29 84 32 52
formand@ballerup-ok.dk

Kasserer:

Jørgen Skaarup
Tlf. : 44 48 07 56
joe@famskaarup.dk

BOK's bankkonto

Jyske bank
Reg.nr. 6610 konto 2608381

Arbejdernes Landsbank
Reg.nr. 5339 konto 0314258

Klubhus

»Egedal«
Egebjergghuse 27, 2750 Ballerup

Klubhusansvarlig

Govert Heede
Tlf. : 44 94 18 71
govert@get2net.dk

Salg af Klubkort

Jørgen Skaarup
Tlf. : 44 48 07 56
joe@famskaarup.dk

Løbstilmelding, indland

Per Christoffersen
Tlf. : 44 65 47 99
peraaes@mail.dk

Ungdomskurser

Tilmelding via www.o-service.dk

Tilmelding, spisning tirsdag

Siljan Brei – Tlf. 26 74 19 91
Enten via sms eller ved at ringe, senest lørdag aften.

KORT & GODT »Hjemmeside«

Skribentlisten

Der er ikke nogen egentlig skribentliste, men redaktøren håber dog på en masse frivillige bidrag.

Har du oplevet noget spændende eller syntes du der mangler noget, så skriv dit indlæg og send det til redaktøren på: klubblad@ballerup-ok.dk.

OG HUSK! du behøver ikke at vente på at blive prikket på ryggen, før du skriver noget til klubbladet. Frivillige indlæg giver en meget gladere og mere entusiastisk redaktør.

Redaktion

Ansvarlig

Diana Cederberg

Egebjerg Bygade 14

2750 Ballerup

Tlf. : 2324 3966

E-mail: klubblad@ballerup-ok.dk

Foto

Fotos, der skal bringes i Kort & Godt, må meget gerne afleveres i digitalt format.

Papirfotos modtages også og leveres naturligvis tilbage.

Der betales ikke honorar for bragte fotos.

Næste deadline

1. november 2016

Indhold

Nye Medlemmer.....	4
Tirsdagstræning	4
Djævelen er løs	5
Dagens navn	6
Karuselløb	8
BOK-Kalenderen.....	8
Jonstrup Vang Løbet.....	9
Yes! Klar til oprykningsbrag	10
Tekniktræning	12
Klubdragt.....	13
Tour O Swiss 2016.....	14
En O-tur til New Zealand.....	16
Kort nyt	24

KORT & GODT

- er medlemsblad for Ballerup OK.
- trykkes hos PRinfoHolbæk-Hedehusene-Køge og bliver distribueret til medlemmerne; et blad per husstand.
- oplag er på 150 stk.

KORT & GODT

Udkommer 4 gange per år:

- Februar
- Maj
- August
- November

Deadline er d. 1. i måneden og bladet udkommer senere på måneden.

Nye Medlemmer

Maiken Kjærulff

Adresse: Nørre Sidealle 4, 1., 2200 København N

Mobilnr: 2360 1473

Lars Bech Jensen

Adresse: Ternevej 7, 2000 Frederiksberg

Mobilnr: 3323 3221

Anders Vejgaard

Adresse: Almeengen 24, 2740 Skovlunde

Mobilnr: 5190 6752

Vilhelm Hørring Riegels

Adresse: Mosekilen 6, 2630 Taastrup

Mobilnr: 6070 3007

Lasse Kvist Blendstrup

Adresse: Sekskanten H 10, 2630 Taastrup

Mobilnr: 2986 3147

Velkommen!

Tirsdagstræning

Traditionen tro har Ballerup OK i mange år kunne tilbyde løbetræning fra klubhuset Egedal. Dette hver tirsdag kl. 18.00.

Vores trænere sørger for udfordringen i skoven i form af fartleg, intervaller, løb på sti eller i terræn eller løb med kort i hånden. Følg med i kalenderen på hjemmesiden, så du har det rigtige udstyr med til dagens træning.

Efter træning og bad, er der mulighed for at indtage en udsøgt to-retters menu. Tirsdag efter tirsdag står Siljan Breij troligt ved gryderne og sørger for at maden står klar kl. 20.00.

En hyggelig aften, hvor der er mulighed for at møde gamle som nye medlemmer. En aften hvor weekendens O-løb kan blive diskuteret.

Tilmelding til spisning

Til sådan et måltid skal der handles ind. Og for dette står **Siljan**. Der er mulighed for at tilmelde sig fra tirsdag til tirsdag. Eller man kan ringe til eller skrive en SMS til Siljan **senest lørdag aften** på **telefon 26 74 19 91**, dvs to dage før man ønsker at deltage i spisningen.

Løbetræningen er helt gratis og for alle. Spisningen er ligeledes for alle – Pris kun kr. 20,- og af og til en opvasketjans.

Djævelen er løs

Af Gunnar Tamberg

Overskriften er hentet i Ballerup Bladet i uge 10/2016. I den tilhørende artikel blev forklaret, at der ikke var tale om ham den modbydelige med horn i panden og en lang hale, men derimod om det meget gamle – formentlig tusindårige egetræ – der står på kanten af Djævlemosen i Hareskoven.

En skovfoged fra Naturstyrelsen fortæller, at Djævelen for mange år siden var et stort, tykt træ med en enorm stor krone, hvis mægtige grene krogede sig op mod himlen og med lidt god fantasi kunne minde om en hæslig djævehånd med lange tynde fingre.

Under en storm i 1981 blev en stor del af Djævelens krone blæst i stykker, og sidste efterårs storm "Gorm" ruskede yderligere i Djævelen, så dens modstandskraft var ringe hen over den forgangne vinter; det betød at en stor del af stammen nu er faldet af.

Djævelen var som nævnt for årtier siden et meget markant træ, som fascinerede daværende skovfoged Bjørn Døssing så meget, at han lavede en tegning af det. Denne tegning delte han ud til deltagerne i en skovtur den 29. maj 1969 – en tur som vi sammen med ca. 500 andre personer deltog i.

I Hareskovene står yderligere 2 store, ældgamle ege, nemlig Grenaderen og Skrædderen.

Grenaderen er i en bog fra 1995 "Berømte danske Træer" omtalt som den flotteste af Hareskovens gamle ege – et synspunkt jeg fuldt ud kan tilslutte mig. Grenaderen står syd for søen, der ligger syd for den øst-vestgående del af Skovlystvej, med fast post nr. 47 som nabo.

Skrædderen står i lysningen syd for indhegningerne syd for Vangehus Savværk med fast post nr. 51 som nabo. Skrædderen er i en publikation omtalt som: "det største træ, populært kaldet Hareskovens konge. Træet er delvist hult men lever og ser sundt ud".

Skrædderen mistede noget af sin pondus under Gorm, som ruskede så meget i ham, at nogle meget store grene blev brækket af. Har du lyst til at se skadens omfang, ligger grenene stadig ved træets fod.

Under min research om de gamle ege meldte min langtids hukommelse sig med noget om Skrædder-madammen. Det var formentlig på førnævnte tur med Bjørn Døssing i 1969 hun blev omtalt. Skrædder-madammen var væk, men havde stået på en plads ca. øst-syd-øst for Skrædderen. Ved at google "madammen" fandt jeg i en gammel publikation fra det svenske Kungl. Skogs- och Lantbruksakademien den information, at Skrædder-madammen var en seksstammet bøg, der var væltet i novemberstormen i 1956; på stedet er nu plantet en kastanje.

Kastanjen findes stadig, men er ikke markeret på det seneste O-kort; derimod er der på et O-kort over Hareskovene fra 1977/1978 tegnet en lille lysning, hvor træet stod (se udsnit af kortet).

Som afslutning på dette nostalgiske trip i Hareskovene kan nævnes korttegnerne: Jan Hausner, Stig Gad, Karsten Strøm Jørgensen, Kaare W. Hansen, Pram Gad og Niels Tulinius (alle SG), Tom E. Petersen (tidligere formand i BOK) og Mogens Hansen (OK Skærmen).

Dagens navn

Per Christoffersen

1. Beskriv dig selv i 3 ord?

Omgængelig ældre herre.

2. Hvad er dit motto?

Nyd livet – du har ét forsøg.

3. Hvordan, hvornår og hvorfor begyndte du at løbe O-løb?

Jeg begyndte som så mange andre at løbe motionsløb i 30 års alderen, da jeg kunne mærke det begyndende fald i konditionen. Jeg måtte konstatere, at denne motivation ikke var nok til at løbe regelmæssigt.

Hvordan jeg blev ledt ind i orienteringssporten husker jeg ikke. Jeg boede i Tåstrup og meldte mig ind i den lokale klub OK Hedebo, oprettet af nogle Falck-reddere.

Denne klub blev nedlagt i 31-12-1979. Hvilken klub skulle så vælges? Ballerup OK og OK Roskilde lå ca lige langt borte. Jeg tror nok, at det var klubhusets placering lige ved skoven, der afgjorde valget.

4. Hvad er det bedste ved O-løb, og hvad er din største oplevelse med sporten?

Ved alm. motionsløb kan du koncentrere din tankevirksomhed på hvor ondt det gør i lunger og ben. Ved o-løb er din hjernevinding fuld koncentreret på at finde den næste post. Desuden bliver belastningen fordelt på et meget større antal muskler, samtidig med at jeg ikke kan løbe mig så "hjernedød" i o-løb som i alm. løb uden at bomme.

Generelt er den største oplevelse ved o-sporten, at naturen er din idrætsplads. Alt efter hvor du

løber oplever du vores mangeartede natur. Du løber alene og må tage dine egne beslutninger og tage konsekvenserne heraf. Efter løbet kan der så rig mulighed for at udveksle ens erfaringer på godt og ondt med løbekammeraterne.

5. Hvad var dit bedste løb? (beskriv det)

Mit bedste løb var i SM-lang i Ny Tolstrup i 2010. I dette løb vandt jeg SM-guld i H65. Generelt kan jeg godt lide at løbe i skovene omkring Ny Tolstrup-Skjoldnæsholm, men på denne dag gik løb og orientering op i den omtalte højere enhed.

Der er i denne skov ikke så meget nusseri-orientering så på dagen var jeg hele tiden forud med mit vejvalg. Det er en fornøjelig oplevelse at stort set intet uventet dukkede op i mit fremfærd gennem skoven.

6. Hvad er dit største bom?

Uha, det prøver jeg at glemme, i hvert fald at fortrænge. I 2003 var jeg taget med til "gammelmands tio-mila", mere korrekt "43-kavlen i Sverige. Det fandt sted i nærheden af Linköping et godt stykke op mod Stockholm.

Jeg skulle løbe 9. tur, dvs næstsidst. De første par poster gik rimeligt, dog til den langsomme side (jeg læste kort utallige gange). Men mod post 3 gik det helt galt, jeg skulle blot holde retningen mod en grusvej, men mødte i stedet en tæt skov.

Panik, panik, jeg kunne ikke læse mig ind. Det lykkedes dog efter alt for lang tid. Resten af løbet gik med nerverne "udenpå" via ret så store omveje for ikke at blive helt væk igen. Jeg kom hjem uden fejlklip men i en alt-alt for lang tid. 10 turs løberen gjorde nedturen komplet ved at glemme en post.

7. Hvad var dit sværeste/længste/hårdste løb? (beskriv det)

Det var i 1988 til Jættemil i Tisvilde Hegn. Dengang var der 10 års klasser, jeg var 44 år og skulle derfor løbe H35 klassen. Banelængden var 20,4 km.

Jeg har ikke fået noteret løbstiden men træet var jeg. Skoene blev ikke løftet mange millimeter over

jorden til sidst. I nogle af de sidste poster var vi en lille flok, som jeg dog måtte slippe taget i. Er man væk fra flokken taber man meget i hastighed.

8. Hvilket terræn er det bedste?

Jeg kan bedst lide storkuperet terræn uden alt for mange alt for tætte bevoksninger. Fnidder orientering i tætheder med mange små detaljer er ikke min kop te.. Klitterræn er meget underholdende selv om jeg ikke sjældent bliver lidt væk i de områder.

9. Hvornår løb du sidst?

I skrivende stund løb jeg senest 1. afd. af sensom-mecup i Liseleje Plantage. Det var ret så underholdende med en flad skovdel med utroligt mange stier, Melby Overdrev helt fladt med tungt løb i ret så høj, flot blomstrende lyng samt nogle poster i klitrækken ud mod Kattegat.

10. Hvad er dit næste mål med O-løb?

Jeg tror, jeg kun får ét mål i min resterende tid som o-løber: At krop og ben stadig vil være i stand til at bringe mig rundt i vores dejlige natur.

11. Hvor tit træner du?

Jeg tilstræber at løbe 3 gange om ugen, løb tirsdag og torsdag, samt o-løb i weekend. Et par irriterende skader har den seneste tid sat en midlertidig stopper for dette.

12. Hvor mange løb løber du om året?

Det bliver nok til 30-35 o-løb om året.

13. Hvilken løbedisciplin foretrækker du (nat/lang/klassisk/sprint/stafet)?

Lige nu er mine to favoritter klassisk og sprint.

Klassisk pga passende distance og sværhedsgrad, sprint pga intensiteten og den korte distance.

Minus: I natløb mister jeg overblikket, langdistance vil jeg ikke byde mine knæ.

Stafet er ok, hvis der byder sig et passende hold.

14. Hvem er dit idol?

Jeg har ikke noget idol.

15. Er du aktiv i klubben?

Det mener jeg. Jeg med i vores løbsarrangementer, er løbstilmelder, tegner kort, deltager i bestyrelsesmøder.

16. Hvad laver du, når du ikke løber?

Er medhjælper i Lottes have, vedligeholder huset i de mindre komplicerede opgaver, læser faglitteratur, tegner kort, ser sport i TV.

17. Hvad er din livret?

Stegt flæsk med persillesovs og nye kartofler.

18. Hvad er din yndlingsmusik?

Jeg nyder at lytte til klassik musik fra 1700-1800 tallet, f.eks JS Bach, Beethoven, Brahms.

Desuden lytter jeg også gerne til bigband jazz med f.eks Glenn Miller, Benny Goodmann, Count Basie.

19. Hvad gør O-løb sjovt?

At løbe i skoven og få frisk luft, rørt mange muskelgrupper og få mange opgaver undervejs.

20. Hvad kan blive bedre i klubben?

Det er på en måde lidt kedeligt at skulle slutte af med lidt negative betragtninger. Vi er jo et pænt stort antal medlemmer i klubben, men det kniber noget med at få besat de poster, der kræver mere end blot én dags arbejde nogle gange om året

Jeg er glad for at være medlem af Ballerup OK.

I næste nummer vil Kirsten Truelsen svare på de 20 spørgsmål.

Karruselløb

Oversigten over Østkredsens karruselløb findes på <http://ostkredsen.dk/cms/index.php?page=karruselløb>

BOK-Kalenderen

BOK-kalenderen findes på <http://ballerup-ok.dk/kalender>

Jonstrup Vang Løbet

Lørdag d. 8. oktober 2016

Ballerup OK afholder lørdag den 8. oktober kl. 15.00 for 18. år i træk motionsløbet

JONSTRUP VANG LØBET

I den forbindelse har klubben BRUG FOR NETOP DIG.

Vi skal bruge hjælpere til følgende opgaver:

- på ruten/vejvisere
- i mål
- ved start
- ved tilmelding/brystnummerudlevering
- ved parkering

Skriv dig på listen på Egedal, ring eller send en sms eller e-mail til:

Frank Rasmussen

Tlf.: 22 15 89 58

E-mail: franklr@ofir.dk

Yes! Klar til oprykningsbrag

Kårup Skov og Bjergene d. 18. september

Af Lars Hanghøj

Det blev aldrig for alvor rigtig spændende, da vi i søndags løb 3. divisionsmatch i Kongelunden. Vi stillede talstærkt op og vandt sikkert alle 3 matcher. Da vi også vandt forårets 3 matcher, og således sikrede os den samlede førsteplads i 3. division med 12 maksimumpoint, skal vi nu løbe oprykningsmatch til 2. division mod Herlufsholm (Nr. 2 i 3. div.) samt OK Øst og Sorø (Nr. 3 og 4 i 2. div.).

Det foregår i Kårup Skov ved Fårevejle søndag d. 18. september, og her skal vi blive nr. 1 eller 2, hvis vi skal løbe i

2. division næste år. Løbet er samtidig årets klubmesterskabsløb for Ballerup OK, så det kan næsten ikke gå for hurtigt med at tilmelde sig i o-service. Og husk, klubben betaler startafgiften, blot du møder op!

Om den flotte holdpræstation i søndags, kan der siges og skrives meget, men her blot nogle få bemærkninger:

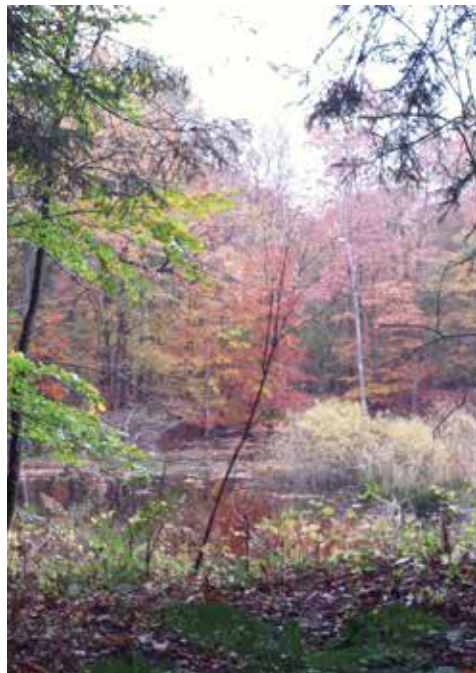

Vi havde en vinder på 11 af de 17 baner, ingen nævnt, ingen glemt!, men især skal dog fremhæves vore ungdomsløbere, der skrabede ikke bare en masse løbspoint men også ungdomspoint sammen: Mathias Petersen (H1), Magnus Andersen (H6), Cecilie Petersen (D6) og Alvilde Gemmer Hanghøj (D9). Flot!

Og så er det vist meget længe siden, at en BOK-løber sidst har vundet bane 1, skribenten kan ihvertfald ikke huske hvornår! Flot af Kasper og 8 point i foret til klubben.

Endelig bør vel også det noget særegne løbsområde nævnes. Vi var advaret i instruktionen om meget grønt i skoven, og det kom til at stemme, selv på stierne gik man ikke fri. Kortet var i den anledning omdøbt til "Kongejunglen" og da en sådan plejer at indholde farlige dyr, havde arrangørerne også sørget for den sag!

Mange løbere blev nemlig overfaldet og stukket af en flok angrebsivrige bier - ikke alle var efterfølgende helt veltilpas oven på den "oplevelse".

Klubmesterskab

Ballerup OK

Husk at melde dig til året
klubmesterskabsløb søndag
d. 18. september i Kårup
Skov

Tilmeldingsfristen er fredag d. 9. september

KLUBFEST

— 5. NOVEMBER 2016 —

Så er det tid til årets klubfest.
Ryd kalenderen og sæt et stort
kryds ved lørdag d. 5. november
kl. 18.00.

Der vil være fantastisk mad,
underholdning ad libitum og
drikkevarer til rimelige priser.
Invitation følger.

Med bedste hilsner
Festudvalget

Tekniktræning

Tekniktræningen for alle er startet, så kom med

Af Helle M. Frederiksen

Kære BOK-løber

Så er teknik-træningen startet op igen. Som vanlig det sammen med Farum OK og Allerød OK, og det er Mascha fra Farum OK, som igen i år laver banerne. Det plejer hun at gøre rigtig godt, så herfra skal lyde en stor opfordring til at få noget godt og gratis o-teknisk træning.

Nedenfor diverse detaljer om teknik-træningen i resten af efteråret 2016.

Generelt om tekniktræningen:

Der er altid 3 baner:

- **Let ca. 3 km** – en almindelig bane på et almindeligt kort, hvor man kan nøjes med at følge stier, grøfter, bevoksningsgrænser, hegn eller andre "linjer" for at finde poster. Denne bane er både for ungdomsløbere og nybegyndere (voksne).
- **Mellemsvær ca. 4 km** – oftest med et teknisk moment, men på almindeligt kort. Denne bane er et mellemtrin mellem let orientering (hvor man kun følger ledelinjer) og svær orientering (hvor man primært løber uden for stier). Derfor har de fleste stræk på denne bane 2 vejvalgsmuligheder: et sikkert et langs med ledelinjer og et mere udfordrende lige-på-vejvalg. Denne bane er til de

rutinerede ungdomsløbere og voksne, som har løbet o-løb et par gange.

- **Svær ca. 6 km** – altid med et teknisk moment, oftest på kort, hvor en del signaturer er fjernet (f.eks. kort uden stier, eller kurvekort). Der trænes primært basisfærdigheder, som brug af kompas, kurveforståelse, kortlæsning, forenkling – alt det man skal kunne på en svær bane. Denne bane er for de rutinerede løbere eller for dem, som gerne vil udfordres.

Første instruktion er kl.17:15, bagefter ca. hvert 15. minut indtil ca. kl. 18:00, hvor de sidste bliver sendt afsted.

Jeg har til hensigt at dukke op til alle teknik-træningerne, og hvis du mangler kørelighed, eller vi bare skal køre sammen, bedes du senest den pågældende torsdag kl 15:00 ringe/sms'e på 30 22 47 44 for at lave en aftale med mig. Jeg vil i givet fald køre fra klubhuset kl 17:00 præcis, med mindre vi aftaler noget andet.

Jeg håber at se rigtig mange BOK-løbere til teknik-træningen, for nok er vi gode, men man kan altid lære noget mere eller finpudse teknikken yderligere ;-)

Dato	Skov	Mødested	Moment
8. sept.	Ravnsholt	P-plads på Nymøllevej ved Vestre Hus	O-i-fart
15. sept.	Rude Skov	P-plads på Biskop Svanes Vej, kør fra rundkørsel på Ravsnæsvej	Kurver
22. sept.	Tokkekøb	P-plads på Stumpedysselvej/Skovridervej	Kurver
29. sept.	Nørreskoven	P-plads ved Furesøbad	Kurver
6. okt.	Lille Hareskov	P-plads ved Skovlystvej/Fægyden	Korridor
13. okt.	Ravnsholt	P-plads på Bregnerød Skovvej, midt i skoven	Korridor

Klubdragt

Gå ikke glip af din klubdragt

Den er slidstærk og let med ekstra beskyttelse mod brændenælde. Løbedragten er fremstillet i Po-line 2000 af det anerkendte svenske firma Kampela.

Bukserne er en såkaldt brændnælde buks med dobbelt front i Po-line 2000	185,- kr
Langærmet trøje med rund halsudskæring med velcrolukning	215,- kr
Kortærmet trøje med rund halsudskæring med velcrolukning og netstof i ryggen	250,- kr
Cykeltrøje med korte ærmer, lynlåslukning i halsen og tre lommer på ryggen	350,- kr
Todelt Overtræksdragt Svensk hi-tech microvæv med Øko - texcertifikat	
Lange ærmer og Ben med ventilerende netfoer	600,- kr
Kortærmet trøje kropsnær slimline model med lynlås i halsen	250,- kr
Huer med klubbens farver og logo	75,- kr

Prøv eller køb dit nye klubbetøj, kontakt:

Govert Heede
Birkeengen 42
2740 Skovlunde
4494 1871
2449 3508 (mobil)

På enkelte modeller og størrelser kan der være en vis leveringstid, da vi kun har begrænset lager og udvalg i størrelser.

Tour O Swiss 2016

Af Lars HAnghøj

I 2010 deltog vi for første gang i dette fantastiske arrangement, som er en uge blandet med o-løb og turisme med tog gennem Schweiz. Mange af arrangørerne er o-løbere og ansat ved de schweiziske jernbaner, og de bruger deres ferie på at vise Schweiz frem. Og da vi så indbydelsen til 2016 udgaven, var vi ikke i tvivl, det måtte vi med på igen. Især da de lokkede med en tur op på James Bond-bjerget Piz Gloria, herom senere! Knap 100 deltagere fra Europa, Japan, USA, Australien, ja stort set hele verden havde fået samme idé, og en del havde endog været med på samtlige de 5 Tour O Swiss, der indtil nu har været afholdt.

Vi startede i smukt solskinsvejr lørdag d. 9. juli i Schaffhausen, som er en by i det nordlige Schweiz ved grænsen til Tyskland, og med Rhinen som nabo. Byen er mest kendt for sine Rheinfall, Mellemeuropas største vandfald, ikke de højeste, men i stedet de mest vandrige. Der var i hvert fald gode muligheder for at blive våd, også uden at dyppe fødderne. Schaffhausen er en smuk og velbevaret middelalderby, som vi selvfølgelig også skulle løbe bysprint i. Den indbefattede en tur op på byens borg, der knejsede på en solid bakke over byen. Med et par poster inde i de mørke gange bag borgmurene, var der rigeligt med udfordringer – en pandelampe havde gjort underværker!

Vi boede på et udmærket hotel med altan og udsigt til borg og vinmarker. Hvad der dog undrede os, var, at der lå ørepropper fremme på natbordet. Lige indtil vi så, og især hørte - domkirken ved siden af hotellet. Der var gang i klokkerne hvert kvarter fra kl. 6 morgen til 12 aften! Dagen efter var der langdistance o-løb i en "grøn" skov med rigeligt underbevoksning. De har også haft et vådt forår i Schweiz. Vi var i den "flade" del af

Schweiz, og skoven kunne godt minde om en lidt ekstra kuperet nordsjællandsk skov.

Nu gik turen så med tog til Zürich, hvor vi var på byvandring, bl.a. med et kig ind i Fraumünster kirken, hvor Marc Chagalls vinduesmosaikker er den store attraktion, hvorefter vi fortsatte med tog til hovedstaden Bern. Bern har også et gammel middelaldercentrum – hvilken schweizisk by har snart ikke det! – men i Bern er den på Unescos verdensarvs liste, og så bliver det ikke meget finere! Det var også flot, velholdt og med mange flotte og gamle bygninger, og igen imponerende, at vi fik lov at løbe bysprint midt i alle herlighederne. Ingen borg, denne gang, men i stedet en lang og stejl trappe (ned mod floden), som det ikke kunne betale sig at løbe nedad - ifølge arrangørerne! Den lå selvfølgelig næsten på strækket, og de mange af os røg derfor i fælden!

De fleste aftener var der inkluderet fælles spisning med 3 retter solid schweizisk kost for alle deltagere – samt med præmieoverrækkelse og fremvisning af fotos og film fra dagens løb og udflugter. I Bern havde vi dog en "friaften", og vi fandt en lille hyggelig restaurant med et let aftensmåltid. Da vi skulle tilbage til hotellet, kom det første varsel om, at det gode vejr nu var slut: En ordentlig tordenbyge, så vi måtte løbe zigzag mellem regnskylle. Rigtig, rigtig ærgerligt, for næste dag ventede jo den store udflugts- og sightseeingtur til Berner Oberland og de høje bjerge.

Næste morgen startede vi med tog til Thun, sydvest om Thunersee til Interlaken og ind i bjergene til Mürren, hvor kabelbanen førte os op til toppen af Schilthorn. Restauranten på toppen her i 3000 m højde blev som camoufleret sanatorium brugt som Spectre's skjulested i James Bond-filmen In her Majestys Secret Service.

I filmen hed "restauranten" Piz Gloria, og bliver man siddende i 45 min, har man set Eiger, Mönch, Jungfrau og alle de andre berømte bjerge i Berner Oberland. Hvis altså det ikke lige er dårligt vejr, når man er der. Vi kunne ligeså godt have holdt et gråt stykke papir op foran øjnene, så meget så vi af det efter sigende fantastiske bjerglandskab. Udenfor var skydækket massivt, og vi måtte "fornøje" os med en udstilling om optagelserne af filmen og den endeløse filmsekvens fra kampen mellem James og skurkene! Vel nede igen fra Schilthorn var der sejltur på Thunersee tilbage til Thun og hotellet.

Den følgende dag var der o-løb i højalpint terræn. Vi skulle også her med tog og kabelbane til løbsområdet, som lå ved den smukke Oeschinen sø - desværre var vejret ikke meget bedre end dagen før, så den fine udsigt fortonede sig i lavthængende skyer og dis. Til gengæld var der alt, hvad man kunne ønske sig af både orienteringsmæssige og fysiske udfordringer i et traditionelt alpint terræn med blandet skov og åbne græsområder.

Vi var nu nået frem til torsdag d. 14. juli og denne dag var, ligesom på James Bond-bjerget, en ren udflugtsdag uden o-løb. Og dette var givet dagen, hvor alle togentusiastene gned sig i hænderne af bare fryd: Først med damptog over Furka-passet på det oprindelige togspor, som ikke mere er i

brug! I dag kører man normalt gennem en tunnel på 5 minutter, og opdager dårligt nok, hvordan man kom "over" passet! Og da vi – og damplokomotivet – havde sundet os lidt på toppen af passet, og var kommet vel ned på den anden side, var der togskift: Over i den topmoderne Glacier Express, med panoramaruder og udsigt til Rhonegletcheren og Rhinkløften, begge floder har deres udspring her tæt på hinanden, men løber hver sin vej, og videre til St. Moritz i det sydøstlig Schweiz, dagens mål.

I St. Moritz, det vel nok mest eksklusive skisportsområde i Schweiz, fordi de var før alle andre til at gennemskue, hvad der var af indtægter og jobs i turisme, sluttede vores Tour O Swiss-uge, men inden da skulle vi løbe det 5. og sidste o-løb, som var et publikumsløb til Junior VM-stafetten i Engadin. Inden da kunne vi heppe på de danske juniorhold, men lige lidt hjalp det. Schweizerne vandt hos både damer og herrer, hvad de i øvrigt stort set havde gjort hele ugen, 7 af 8 guldmedaljer! Efter medaljeoverrækkelse fik vi andre så lov at løbe på samme gode kort og baner.

Engadin-dalen med St. Moritz er i øvrigt det område i Schweiz, hvor man snakker rhætoromansk, det fjerde schweiziske sprog udover tysk, fransk og italiensk. Det tales af ca. 80000 schweizere og har adskillige dialekter. Vores Tour O Swiss-uge blev afsluttet med stor fælles gallaaften i St. Moritz, endnu en solid middag med folkedans som underholdning, musik på alpehorn og efterfølgende masser af chokolade fra en af hovedsponsorerne Lindt. Det nød Gregers, Annette og Anne Marie også godt af i den følgende uge, hvor Lars Lørdag stødte til de 3 klubmedlemmer og SOW – Swiss O Week i en ferielejlighed i St. Moritz, mens Johanne tog toget til Zürich og flyet hjem.

Hvornår det næste Tour O Swiss arrangeres, eller om der overhovedet bliver et 6.(?) vides ikke. Det kræver masser af hårdt arbejde, planlægning, logistik, reservationer, tilladelser mv. så hatten af for vore entusiastiske tog-orienterings-arrangører, som nu nok trænger til at puste ud et par år eller tre! Men byder chancen sig igen, så kan det anbefales og er bestemt værd at overveje!

En O-tur til New Zealand

En appetitvækker til næste VM for gamle...

Af Flemming Vejen

Næste VM for erfarne o-løbere (læs: vi gamle på 35+) er i New Zealand (NZ), og skribenten trækker derfor en orienteringsoplevelse dernedefra frem af glemslen. For at genskabe, hvor sjovt det var, og måske give andre blod på tanden til en tur derned.

I januar 2013 tog Birte og jeg afsted for at løbe et orienteringsløb i NZ, og når vi nu alligevel var der, blev vi i 4-5 uger og så os lidt omkring. Rejser i NZ kan gøres på flere måder: arrangeret hjemmefra af rejseselskab, eller på egen hånd på cykel, på gåben, med offentlig transport, i bil, autocamper eller campervan. Vi valgte det sidste. På billederne ses to eksempler på campere, vores var den grønne!

Orienteringsløbet var et 3-dages stævne på Sydøen, først sprint i Blenheim ude ved østky-

sten, dernæst klassisk o-løb et alpint område i en af deres nationalparker omkring en lille flække kaldet St Arnaud. Løbet var arrangeret af Nelson og Marlborough Orienteering Clubs. Hjemmefra var det let at google et overblik over stævner i NZ, og lige så nemt at kontakte arrangørerne og tilmelde os via e-mail. Betaling blev klarert på stævnepladsen. En presset rejseplan og en fuldt booket familjeuge på Nordøen gjorde, at vi kun akkurat kunne nå langdistancen på sidste etape, men hvilken oplevelse!

Om at overleve jetlag

Der er grænseoverskridende langt til den anden side af Jorden. Faktisk er NZ det land, der ligger længst væk fra Danmark. Det tager 38 timer plus en god portion tålmodighed i fly og lufthavne, dårlig søvn og flymad samt et massivt jetlag. Det er muligt at falde hurtigt ind i en normal døgnrytme ved at spise taktisk og allerede første dag kæmpe sig igennem til normal sengetid. At det dog har omkostninger, blev jeg klar over, da jeg siddende faldt i søvn med en kop the i hånden og vågnede op ved den pludselige varme på fødderne.

To eksempler på 4-hjulet beboelse, vores er til venstre. Vi fandt aldrig ud af, om slottet ovenfor kunne køre. Det er Mt Cook i baggrunden, New Zealands højeste bjerg.

Prioriter og vælg seværdigheder med omhu

Der er vildt meget at opleve på NZ, først og fremmest en spektakulær natur med et anderledes dyreliv, men også de oprindelige folks kultur, Maoriernes, og den moderne verdens mange tilbud om adrenalinchok såsom river rafting og bungy jump. Det sidste er i øvrigt opfundet hernede. Tilsæt dertil newzealændernes utrolige hjælpsomhed og imødekommenhed, som måske kommer af den store afstand til nærmeste nabo - i øvrigt Australien, 4 flytimer borte -, så er opskriften klar til en superrejse.

Den måske vigtigste beslutning er, hvor lang tid rejsen skal vare. En normal ferielængde er egentlig for kort, for landet er kæmpestort, og man risikerer at havne i et urimeligt valg mellem Nordøen og Sydøen. Efter vores familieuge på Nordøen og de vigtigste seværdigheder dér, var feriens resterende 3½ uger dedikeret Sydøen. Vores masterplan var meget enkel: tag det som det kommer, gå på opdagelse i det spændende, bliv hvor det er sjovt. Kun orienteringsløbet og en hvalsafari i Kaikura var fastlagt på forhånd. Resten var på en lang liste over potentielle rejsemål. Mange af dem tog vi, efterhånden som vi bevægede os rundt på øen.

Om cykling i New Zealand

Alle kører i bil, og næsten ingen NZ'ændere kører på cykel. Det skyldes dybest set to ting. Vejene er anlagt uden skelen til højdekurver, og især i byerne går vejene lige op over og ned igen og kan være ekstremt stejle. Her kan Alpe d'Huez godt pakke sammen. Rekorden har Baldwin Street i Dunedin på Sydøen med 38 % på det stejleste sted (billedet). God tur!

Men først og fremmest regnes cykling for alt for farligt, da fartgrænsen er 100 uden for byerne, og der efter danske forhold bliver kørt vildt. Læg dertil venstrekørslen! Derfor er 90 % af alle cykelturister fra udlandet, og hvert år må adskillige sendes hjem i en pose. Hvis NZ'ændere endelig cykler, skal det være på fancy racercykler eller mountainbikes med en gearing, der matcher de stejle bakker. De lokale vil meget hellere vandre

Baldwin Street i Dunedin, der regnes for verdens stejleste gade. Billede sakset fra nettet.

i de smukke Nordlige og Sydlige Alper, hvilket vi selv fandt ud af på en meget naturskøn vandretur langs Fox River på vestkysten (billedet).

Dog ingen regler uden undtagelse. På vej til Mt. Cook mødte vi en mand fra bjergbyen Omarama, som 3-4 gange om ugen cykler 15-20 km til et nærliggende pas i bjergene og hjem igen, i alt 30-40 km ... på væltepeter. Cyklens dæk er af massivt gummi, og han fortalte, man får ret ondt bagi af at køre på den. Cyklen var uden bremse, da den var for farlig at bruge! Bremsen bestod nemlig af en metalstang, som blev presset ned på dækket. Det kunne gøre dækket så varmt, at det krængede af og førte til voldsomme styrt. Han bremsede i stedet ved at "træde bagud" på pedalerne eller slå en kontrolleret kolbøtte ud over styret. Jeg blev tilbudt en tur, men takkede stærkt fristet pænt nej. At debutere på sådan et monstrem på veje, hvor bilerne tordner afsted med 100 km/t eller mere, virkede lidt for risikabelt.

Væltepetercyklisten fra Omarama, Sydøen.

Vandretur i regnskoven langs Fox River på Sydøen.

Seværdigheder med strøvhånd

På Nordøen kan der i flæng nævnes vingårde og vinsmagning, badning i Stillehavet, Auckland museum, bestigning af vulkaner, fugleparker og ægte Kiwier (fuglene altså), verdensberømt fåreshow, det vulkanske centrum i Rutoroa, Maorilandsby samme sted, Mauriopvisninger, geysere, varme mudderpøle, hulevandringer og hulesejlsads, selvlýsende orme, badning i hot pools, Hobbit-landet. Og så endelig Waipoua Forest (som vi dog ikke så), som har den bedst bevarede Kauriskov i hele landet, kauritræet, som rigeligt kan matche Californiens kæmpefyr. NZ's specielle natur er beskyttet af streng lovgivning, men før den blev de fleste kæmper desværre fældet af grådige skovhuggere.

Rutoroa er et besøg værd, og hørmen af rådne æg fra dunster af svovl fra Jordens indre glemmer man efter nogle timer. Byen er opført på den glødende undergrund, hvilket ikke er ufarligt. I dag er undergrunden og dybden til de hede lag kortlagt minutøst, og der er derfor områder, hvor det er forbudt at bygge. Men førhen kostede pludselige kollaps i jorden døde og sårede, og beboelse måtte rømmes, fordi kogende mudderpøle åbnede sig i folks haver. Flere steder syder og sprutter det lystigt, og man kan finde bebyggelse med egen geyser, der jævnlig spytter kogende vand langt op i luften.

Og så gik starten

Nationalparken omkring St. Arnaud på Sydøen regnes for NZ's sværeste o-terræn, så løbet blev

imødeset med ærefrygt. Udover terrænet var der også sand flies og ikke mindst German Whasps, en særlig aggressiv hvepseart, at kæmpe imod. St. Arnaud er i øvrigt en lille smukt beliggende bjergby, men med meget få butikker og 50 km til nærmeste supermarked. Det kræver planlægning!

Kauritræ på Nordøen. Det er ikke en mur, men et træ! Billedet sakset fra nettet.

Terrænet var uvejsomt og øde, så der var påbud om at løbe med fløjte, så hjælp om nødvendigt kunne tilkaldes. Den uforsigtige kunne i dette barske terræn let forsvinde for altid. Et drama på dag 2 viser alvoren i det. En flok o-løbere fra Helsingborgs OK mister en af deres kammerater til sygehuset, da han taber fodfæste på en meget stejl skrånning. Han ruller hele vejen ned over klipperne til bunden, brillerne flyver af og forsvinder for altid, og således handicappet på både syn, knogler og bentøj er al fortsættelse umulig. Han var meget glad for fløjten!

Historien om, at man bør købe sig et kompas, der er indstillet til NZ, er sand. Det har at gøre med, hvordan Jordens magnetfelt forløber lige netop her. En af svenskerne fortalte, hvordan han bommede helt vildt, fordi han benyttede sit hjemlige kompas. Efter mange uforståelige svinkeærinder i terrænet opdagede han pludselig, hvordan nålen trykkede sig opad i kompasset og havde svært ved at dreje rundt. Modgiften var at holde kompasset skråt og ikke vandret! Ikke just optimalt.

Svær var banen, men om det var skrækken for hvepse og sandflies, der gav den gode start, er svært at sige. Det blev en utrolig åbning med

optimalt vejvalg, først ad sti, derefter ud i det åbne med indløb i det tætte det helt rigtige sted. Lægger ud med en strækvinder! Men derfra hastigt nedtur.

Taber momentum til post 2-3, hvor vejvalget sådan set er ok, men terrænet sparsomt på gode pejlemærker. Er dog godt med ind til katastrofen mod post 4. Løber her venstre om indhegning med sø, men bliver grumme snydt af de NZ'ske tætheder, som er rene tidsrøvere, og slutter strækket dårligst af alle. Det er let bagefter at se det langt hurtigere udenomsvejvalg i det åbne højre om det hele.

Der er oprejsning til post 5, men nedtur til en drilsk post 6 i tæt tæthed, inden super revance til post 7 og 8, hvor gode vejvalg i det åbne og indløb i det tætte de rigtige steder gav næstbedste stræktider. Til post 9 er terrænet ekstremt svært gennemløbeligt med mange forhindringer lige fra fod- til næsehøjde, og så gjorde en skidt plan det ikke bedre. Hvorfor gå lige på fremfor det nemmere om end længere stræk i det åbne?

Det stod nu klart, at selv lysegrønt på et NZ o-kort er grumme tæt, så taktikken fra nu af blev at gå efter vejvalg udenom, hvor lange de end måtte synes. Det gav bonus til post 10 efter prustende udlæg ad stien vestpå, og ude i det åbne straks nordpå og med fuld skrue. Perfekt indløb og fangst.

Overgangen til korte stræk efter et langstræk med tempo og høj puls kan være farlige, for ændringen indvarsler stort skift i koncentration, præcision og orienteringsteknik. De beskedne 70 meter til post 11 var et godt eksempel, der endte som kæmpe bom med stort tidstab. Forvirringen over de anderledes tæthedsfarver på kortet gjorde det ikke bedre. Tænkte nu det skulle være løgn og hugger til den mod post 12: ind i det tætte, højre om de store sten, over grøften, derpå smuk finorientering, klippe og værsko: strækvinder!

Post 13-15 var stræk gennem klassisk NZ tæthed uden andre fornuftige vejvalg. Det gælder her om at afpasse tempo til sværhedsgrad. Det gik rimeligt, bortset fra en klassisk bommert – fejllæsning af kontrolnummer. Planen til post 16 var

at angribe fra venstre, men for tidligt indløb i det tætte og dårlig afkodning at en massiv tæthed og den lille lysning med posten giver problemer.

Skumler i denne fase af løbet over en vis opsparret frustration plus begyndende træthed, men kan alligevel til egen overraskelse hakke igennem til næste post ud gennem det tætte til et godt opfang ved stisammenløb og derfra lige på til post 17 for foden af en skrænt. Strækvinder sørmel! Fornuftigt kurveløb til en ny skrænt ved post 18, og så langt så godt.

Herfra er det egentlig bare benene på nakken, flå sig gennem krattet til stien og ad denne buldre i mål med den smule gas, der er tilbage på tanken efter et utrolig hårdt og krævende løb. Men frem mod sidste terrænpost går den øverste etage i baglås, og det simple bliver mærkeligt nok meget svært. Forventer, at sidste post selvfølgelig har kontrolnummer 100 eller 200 som derhjemme, så kør bare på autopilot de sidste meter. Men ak, når posten mod forventning så hedder 54, ender banens nemmeste stræk alligevel med momentan forvirring og usandsynligt bom.

Spurter herefter tungt i mål, men trods alt høj efter et spændende, teknisk svært, fysisk krævende og anderledes orienteringsløb. Det siger alt, at de 4,5 km var stævnets langdistance for H-50, og at hurtigste tid var beskedne 1:15:48. Var selv noget efter denne tid, men var trods alt en tilfreds om end udmarvet otter ud af 11.

Endelig i mål på den lange distance i St Arnaud.

Og så pludselig, bedst som man står dér i marken og vegeterer, langt fra alfarvej og fra Danmark, er der én, der siger: "Hvad laver Ballerupløbere dog her?" Det var Carsten Jørgensen, bosat i Christchurch, gammel landsholdskæmpe i oløb og VM-medaljevinder, stadig aktiv, nu i sporten hernelde. Utroligt tilfælde, verden er lille, og en hyggelig passiar fulgte.

Maorierne

Den oprindelige befolkning, Maorierne, er i dag i massivt mindretal i deres eget land og udgør kun 10-12 % af NZ's 4 mio. indbyggere. Som mange andre steder krævede kultursammenstødet mellem europæere og lokale også her mange ofre: Maorierne blev franarret rigdomme og jord for whisky, glasperler og våben (!), og resultatet var uundgåelige konflikter og krige op gennem 1800'tallet. De kæmper i dag med sociale problemer, fattigdom og arbejdsløshed. De senere år har regeringen dog anerkendt fortidens synder, og der er vedblivende forhandlinger mellem regeringen og Maoristammer om rehabilitering og erstatninger for tab og lidelser. Efter sigende var der indtil 2013 udbetalt omkring 600 millioner NZ\$ (100 NZ\$ = ca. 480 kr). Maoriernes status i samfundet er heldigvis forandret til det bedre, og nu er selv deres sprog anerkendt på lige fod med engelsk.

Maoriopvisning. Tungerækning og grimasser har til formål at skræmme fjender og onde ånder.

Maoriernes samfundsstruktur bygger i udstrakt grad på fællesskabet. Erstatningerne udbetales til kongen, som har det overordnede ansvar for, at pengene bliver fordelt ligeligt og retfærdigt blandt undersåtterne, men det er selvsagt en meget vanskelig opgave. Efter udbetaling er næste udfordring, hvordan pengene skal bruges. Det ville måske være oplagt at købe noget af den tabte jord tilbage, men unge Maorier gider ikke være bønder. De vil hellere starte virksomheder, erhverv og aktiviteter, og den berømte Whale Watch i Kaikoura (Sydøen) er netop grundlagt af Maorier for erstatninger fra staten. Der er dog eksempler på, at compensation er givet som jord, og på den konto blev en nationalpark nær Whakawhaka på Nordøen udstykket af regeringen til Maorier. Frikøb af jord kan dog af gode grunde være en meget vanskelig opgave.

Et par pudsige udvandrerhistorier

På Nordøen er der en by ved navn Dannevirke, hvor håbefulde danske farmere i 1870'erne blev lokket til af drømmen om billig landbrugsjord. Men som andre steder på øen var det en blot en limpind for at lokke driftige folk til, for den frugtbare jord var intet andet end urskov, der først måtte fældes, inden landbrug kunne etableres. Nabobyen til Dannevirke er i øvrigt nordmændenes by, Northwood.

Dengang var der rift om en god kone, der kunne holde hus, lave mad og føde børn. Desuden skulle en god kone være stærk, have gode "fedlocks", og måtte ikke være "too long in the teeth" (lange tænder = gammel kone)! Da fedlocks er ordet for de lange hår, der sidder på benene af en stærk arbejdshest, var dette synonymt med en kone af stor styrke, en dengang altafgørende egenskab. Da livet var hårdt og slidsomt, kunne en god kone overleve mange ægtemænd. Enlige mænd tog gerne til begravelse for at se, om enkefruen havde korte tænder og gode fedlocks, og hvis det var tilfældet, blev der snart anmodet om den skønnes hånd.

Hvalsafari i Kaikoura, et must for naturskere

Whale Watch blev oprettet for at udbrede kendskabet til hvalernes levevis og øge respekten for de smukke dyr. En hvalsafari bør stå højt på ønskelisten, og der er hvalgaranti eller pengene tilbage. Book dog billetter i god tid, da der er rift om dem. Havet er ind imellem vildt, men så er der poser til de knapt så søstærke og rælingen. Trods dette er der intet som at se de store hvaler på klos hold og opleve den enorme hale, når de dykker mod dybet. Med i købet kommer de legesyge delfiner, der hurtigt spotter båden og giver opvisning i saltmortaler og synkronspring. De er åbenlyst intelligente og kigger på én som om de tænker "se mig, leg med mig".

Insekterne og den vilde natur

Selv badning i insektspray giver ingen garanti mod de berygtede sandflies. De er overalt, de er lydløse, og allerede i 1770'erne berettede Cook om denne plage. Dengang smurte søfolkene sig mod fluerne med rå bacon, i dag er midlerne heldigvis mere appetitlige og effektive. Men vid, at fluen opdager selv den mindste usprøjtede plet, og sandflystik klør afsindigt. Som danske myg ynder fluerne et køligt, skyggefuldt og fugtigt miljø, så de holder stort set kun til i den vestlige del af Sydøen.

På hvalsafari ud for Kaikoura, Sydøen.

Nordøen har det varmeste klima, mens Sydøen er gennemskåret af en bjergkæde, som deler øen i to: en tør skaldet østlig del med landbrug og en regnfuld vestlig del med smukke regnskove og

rivende floder. Helt mod sydvest er der det uvejrsomt vilde og ubeboelige Fjordland med stejle klippesider og dybe fjorde. Her kan Vestlandet i Norge godt pakke sammen. Fra Milford Sound udgår fantastiske sejlture, men i turistsæsonen er de ekstremt bookede.

Spektakulære er også gletcherne i området omkring NZ's højeste bjerge, og den højeste tinde Mt Cook tager selvfølgelig prisen. Vi var heldige med solskin og krystalklar himmel, og som vores væltepeterven sagde: you are very lucky! Normalt er området fugtigt og indhyldet i skyer. Et godt tip er en fantastisk spadseretur på 1800 højdemeter til Krugers Hut, bjergtoppen syd for Mt. Cook. Vi så dog gletsjerne i stedet. Klimaforandringerne presser sig her voldsomt på, når man får set, hvor omfattende afsmeltningen har været de senere år.

Paradiset for rygsækfolket er også regnskoven i vest og ikke mindst Abel Tasman National Park på den nordlige del af Sydøen. Denne nationalpark er lukket for al motoriseret færdsel, og der er rige muligheder for fantastiske vandreture, men også vilde raids i speedbådsbussen langs parkens smukke kyster. Vestpå må man være beredt på vådt og omskifteligt vejr, og 5 regnvejrskage om ugen er normalen. Vi var dog heldige med omtrent på to tørkeuger i streg, hvad der er meget usædvanligt på disse kanter. Men når det så regner, er det ofte voldsomt, og de krogede bjergveje er ikke sjældent spærret af pga. "flood damage".

Dyrelivet på NZ er helt specielt. Da øerne oprindeligt var uden landlevende pattedyr, har der udviklet sig vingeløse og særegne fugle. Mest kendt er den pudsig kiwi, NZ's nationalklenodie, og der er omfattende beskyttelsesprogrammer for at sikre denne hønsefugls bestånd. Den kan ikke flyve, lægger et kæmpeæg og har som den eneste fugl i verden næsebor, som den bruger til at snuse sig frem til føden. De er aktive om natten, men ekstremt sky, så de kan kun opleves i naturparker. Kiwien er især truet af katte og hunde, men også den invasive possums forkærlighed for æg er en plage for kiwierne. Der gøres næsten alt for at begrænse udbredelsen af possum.

Flere steder langs kysten er der kolonier af pingviner, og i Oamaru på Sydøen kan man siddende på en tribune, mod betaling naturligvis og ekstrabetaling for VIP-pladser på første række, i aftenskumringen overvære verdens mindste pingvin pile op på land med fisk til deres afkom.

På NZ levede der indtil for få hundrede år siden en op til 3 meter høj kæmpefugl, Moa'en, som det imidlertid lykkedes Maorier og især europæiske indvandrere at udrydde i en evig stræben efter kød. Moaen er New Zealands Lock Ness uhyre, og fra tid til anden påstås den set i Sydøens tætte og uvesjonne skove.

I det hele taget går NZ meget op i at beskytte og bevare naturen og miljøet. Når man ankommer til landet, bliver alle ens sko kontrolleret for urenheder, og det gælder især orienteringsløbesko. Det er for at undgå, at sporer og frø fra andre

lande kan starte en invasion af nye arter, hvor mikroskopiske disse end måtte være. Et godt råd er derfor at vaske fodtøjet grundigt for at slippe for unødige problemer.

Epilog

Det er umuligt at beskrive alle oplevelser og seværdigheder på vores tur, og meget mere er strøet ud over landet med mild hånd. Forhåbentlig kan denne fortælling give lidt appetit og inspiration til de Ballerup OK'ere, der har valgt eller måtte vælge at tage turen derned til næste veteran-VM. Glæd jer til en kæmpeoplevelse!

*New Zealands højeste bjerg Mt. Cook
(Kilde: Pixabay.com)*

Kort nyt

Juleløb

I skrivende stund er der stadig mere end 3 måneder til jul, men mange har allerede gang i juleforberedelserne, bl.a. forbereder OK 73 et juleløb.

Det foregår søndag den 18. december 2016. Vi er som sidste år blevet inviteret til at deltage, så hvis du er interesseret, kan du sætte kryds ved datoen i kalenderen.

Løbet afvikles med samlet start kl. 10.00 et sted på Skovlystvej; der er valgfri poster og en konkurrenceetid på 1 time. Nærmere info. vil blive meddelt på hjemmesiden og evt. en klubmail.

Køge2Sprint

Anne Marie, blev med en 2. og en 1. plads samlet vinder af D35 klassen til Køge2sprint i går. Der er mange flere billeder og resultater på Facebook og hjemmesiden.

Køge Orienteringsklub bød på sjove og udfordrende baner i går. De lover at gentage succesen til næste år, så endnu flere kan få øjnene op for denne forsommerklassiker.

Hareskovstafetten

Anne Marie og Frank vandt i dag Hareskov Stafetten i løbsklassen Hun/Han 80+ Løbet blev i år afhjort i Nøreeskoven. Stort tillykke til dem!

Jonstrup Vang Løbet på Facebook

Hareskovløbets lillebror er kommet på Facebook. Jonstrup Vang løbet løbes i år lørdag d. 8. oktober. Du kan være med til at tage rigtigt godt imod løbet ved at give siden et like. Så får du også opdateringer frem mod løbet, og måske også et par tilbageblik på tidligere års løb.

Golfsnak

Blandt BOK's medlemmer findes nogle golfspillere. Rygtet siger, at der en trist efterårsformiddag udspandt sig følgende snak blandt dem:

- Greenen er for lang, sagde den første
- Bakkerne er for høje, sagde den anden
- Bunkerne er for dybe, sagde den tredje
- Ja, ja – sagde fjerde – men vi er dog på den rigtige side af græsset!